

har anset det for rigtigt at opføre paa dette Finantslovsforslag en hel Række af betydelige Udgifter, som have været udsatte fra Aar til Aar. Det forekommer mig at være en Selvfølge, at naar man i det foregaaende Aar har nøiedes med knappere og knappere Bevillinger, at der saa maa komme en Tid, da man maa søge at indhente det Forsømte ved at bevilge ekstraordinære store Udgifter. Ikke desto mindre vilde jeg som Finantsminister ikke have fremlagt et Finantslovsforslag med en saa betydelig Underbalance, naar der ikke var saa rindelige Midler til Stede til at dække en saadan Underbalance. Det er en Selvfølge, at Underbalancen tænkes dækket af Kassebeholdningen; og at denne er fuldt i Stand til at dække en saadan Underbalance, derom kan der jo ikke være Tvivl. Kassebeholdningens Størrelse er i dette Øieblik, om jeg huster ret, over 55 Mill. Kr., og naar man ser hen til, at Overskudet blot for det sidste Finantsaar, for hvilket Regnskabet er afsluttet, nemlig 1884—85, er 9,000,000 Kr., forekommer der mig ikke at være noget Uengstelig ved, om man i Finantsaaret 1886—87 vilde opbruge det Overskud, som hidrører kun fra et eneste forudgaaende Aar.

Til denne almindelige Bemærkning om det foreliggende Forslags finantsielle Betydning, skal jeg, da jeg har Ordet, kun endnu knytte et Par Bemærkninger til de Dele af Budgettet, som særlig vedkomme Finantsudvalget, for at henlede Thingets Opmærksomhed paa enkelte betydelige Forandringer i Sammenligning med de foregaaende Aar. Det vil ses, at der, som Domæneindtægt er paaregnet et en Del mindre Beløb end tidligere. Det hidrører væsentlig fra, at der ikke er paaregnet nogen Indtægt af Østersfiskerierne i Limfjorden. Forpagtningstrakten udløber den 1ste Mai d. A., og efter hvad Ministeriets sagkyndige Konsulent har gjort gjældende, vil det være rigtigt, at dette Fiskeri hviler i nogen Tid. Som bekendt har Udbyttet af Fiskeriet været stadigt og hurtigt aftagende i de senere Aar og dermed tillige Statens Indtægt deraf, og en fuldstændig Hvile har været tilraadet fra Ministeriets Konsulent. Ministeriet er derfor betænkt paa ikke paany at bortforpagte Fiskerierne efter den 1ste Mai, selv om det skulde lykkes, hvad der er tvivlsomt, at finde en Forpagter, som vilde gaa ind paa at overtage dem. Ophøret af Bortforpagtningen af Østersfiskeriet vil foranledige en Merudgift til Tilsynet, idet det Tilsyn med ulovligt Østersfiskeri, som hidtil var været ført af Forpagterne, nu selvfølgelig maa føres af Staten. — Paa § 3 vil der findes en Nedgang i Renten af Reservecapitalen. Den hidrører fra

at Beholdningen af Kreditforeningsobligationer for Husiere i Kjøbenhavn er forsvunden fra Reservecapitalen, idet den, som de Herrer ville erindre, har tjent til Afløsning af Statens gamle Gjæld til denne Kreditforening. — Hvad de direkte Skatter angaar, er der jo at bemærke, at der i det kommende Aar, ligesom hidtil, maa paaregnes en stigende Bygningsafgift, og for de indirekte Skatters Vedkommende paa § 5 er der paaregnet en Merindtægt 1,117,000 Kr. Det turde imidlertid være meget tvivlsomt, om der i Virkeligheden vil blive en saadan Merindtægt paa § 5. Merindtægten hidrører væsentlig fra, at Told- og Skibsafgifterne have maattet paaregnes med et Beløb af 950,000 Kr. mere, men det turde vel hælde, at Sandsynligheden er for, at dette ikke vil blive større, men snarere mindre, end det har været i de foregaaende Aar. Brændevinsafgiften er paaregnet med et Mindrebeløb af 262,000 Kr., det er desværre ikke et glædeligt Tegn paa, at Brændevinsforbruget i Landet er aftaget, men det er snarere et Tegn paa, eller rettere et Bevis mere paa, hvilket Tab Statskassen lider ved den nuværende Beskatningsmaade, navnlig ved Brugen af Mais til Brændevins-tilvirkning i Stedet for af Korn. — Paa § 10 vil det ærede Thing savne en Indtægtspost, som tidligere har haft sin regelmæssige Plads der. Det er Tilbagebetalingen af Forskud, hvede til Sindsfygeanstalter her i Landet. Som Indtægt findes der Jutet i den Anledning, hvorimod der som Udgift til Sindsfygeanstalter findes et ret klæffeligt Beløb. Foruden den, som det maa antages, regelmæssige Udgift af 1/2 Mill. Kr., som nu er den direkte Statsudgift i Stedet for, at den tidligere var en Provindsudgift, er der desuden et Beløb af 700,000 Kr. til den nye Sindsfygeanstalt i Midelfart, altjaa med andre Ord paa dette Punkt har man en ren Statsudgift af 1,200,000 Kr. hidrørende fra Loven om Sindsfygeanstalterne fra i Overfjor. — Paa Finantsministeriets egen Paragraf, § 24, er der som sædvanlig en noget forøget Udgift til Toldvæsenet, og derunder en ikke ubetydelig forøget Udgift til Bygningsvæsenet for Toldbygningernes Vedkommende. At Udgiften er bleven saa stor i Aar, hidrører fra den almindelige Grund, jeg angav fra først af, at man har udjat Opførelsen af Bygningerne, og saa kommer der naturligvis en Tid, hvor der maa forlanges ekstraordinært store Beløb for at fyldestgjøre Fornødenhederne. Til disse saa Bemærkninger skal jeg for Øieblikket indskrænke mig.

Marineministeren (Kavn): Jeg skal kun tillade mig at føie et Par Bemærk-